

de for de par millioner, eller hvor meget det er om året, meget gerne ville have et sted, hvor de havde mulighed for at være, og for dem ville den hjælp faktisk være meget kærkommen; det ville betyde kolossalt meget for deres liv, om de ressourcer blev brugt på dem.

Så det forsøg på at dele ud og dividere og på den måde gøre grin med forslaget synes jeg ikke klæder en finansminister i betragtning af, at der faktisk er ganske mange mennesker her i samfundet, som hver eneste dag har svært ved at få tingene til at hænge sammen. For de mennesker kunne det jo være, at selv 13 øre var det svært at undvære.

Vi fastholder selvfølgelig forslaget og de intentioner, der ligger i det, og lader os ikke skræmme af en lidt vred finansminister, som ikke bryder sig om, at vi påpeger det her i fuld offentlighed.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Den fg. formand (Helge Sander):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Forretningsordenen. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 116:

Forslag til folketingsbeslutning om indførelse af et statskontrolleret økologisk tøjmærke.

Af Jørn Jespersen (SF) m.fl.

(Fremsat 4/5 95).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Beslutningsforslaget falder i to dele.

Først opfordres regeringen til at gennemføre en uafhængig undersøgelse af tekstilprodukter, som markedsføres herhjemme som miljøvenlige i den ene eller den anden form, og dernæst opfordres regeringen til sammen med de interesserede parter at etablere et statskontrolleret økologisk tøj- og tekstilmærke.

Forslaget peger på nogle væsentlige problemstillinger, og jeg er helt enig i de synspunkter, der angives som begrundelse for forslaget, og i, at der er et behov for at gennemføre den foreslåede undersøgelse.

Den stigende bevidsthed om miljøproblemer blandt forbrugere har ganske rigtigt medført en øget efterspørgsel efter miljøvenlige og økologiske varer. Det gælder ikke kun fødevarer, men også inden for området tekstiler, hvor forbrugeren i dag er opmærksom på problemer som brug af bekæmpelsesmidler, klorblegning, tungmetaller, formaldehyd og energi- og vandforbrug, der indgår i forskellige led i produktionsprocessen.

Dette udnytter producenterne inden for tøjbranchen til at give varerne forskellige grønne mærkater, der imidlertid ofte er mere vild- end vejledende. Disse mærker er typisk ikke baseret på en livscyklusanalyse, men de fokuserer ensidigt på brug af f.eks. et enkelt kemikalie eller en enkelt miljømæssig effekt. Desuden er dokumentationen ofte mangelfuld.

Derfor er det som nævnt en god idé at gennemføre en uvildig undersøgelse af alle disse eksisterende ordninger inden for tekstilbranchen. En sådan undersøgelse er et godt grundlag for at tage stilling til, hvordan vi rydder op i mærkningsjunglen, og jeg vil gerne sætte en sådan undersøgelse i gang.

Forslagsstillerne opfordrer desuden regeringen til, at Danmark herefter går foran med det gode eksempel og etablerer sit eget mærke, såfremt mærkningsarbejdet i EU ikke er godt nok og hurtigt nok.

Jeg er grundlæggende enig i filosofien bag denne opfordring, men jeg synes på den anden side, at det måske ikke er nødvendigt, at vi allerede nu lægger os fast på, hvordan vi vil følge undersøgelserne op. Et miljømærke skal kun gives til de bedste produkter set i et livscyklusperspektiv, og det skal give forbrugeren mulighed for hele tiden at presse produktionen over i en mere miljøvenlig retning.